

מט:

לולב וערבה פרק רביעי סוכה

עין משפט
נר מצוה

סו א מ"י פ"ג מהל' משנה הלכה ט:
כז ב מ"י פ"ג מהל' עמ"ס הלכה ג:
כח ג מ"י פ"ג מהל' ת"ת הלכה יב
טו"ס ע"ד מ"י רמ"י ע"פ ע"ג

רבינו תנאל

כ"ט שמיטתו כדקדש רמ"י פ"ג מהל' משנה הלכה ט:
כז ב מ"י פ"ג מהל' עמ"ס הלכה ג:
כח ג מ"י פ"ג מהל' ת"ת הלכה יב
טו"ס ע"ד מ"י רמ"י ע"פ ע"ג

נכסבים בתחילה טועלין בהם. משנה היא כמעילה פקד וכל תולת (דף י"א) ומסקי עלה בגמ' נלשנות אחרים שאין כמובים כלן וגירסא דהכל עיקר: ולי

כ"ט שמיטתו כדקדש רמ"י פ"ג מהל' משנה הלכה ט:
כז ב מ"י פ"ג מהל' עמ"ס הלכה ג:
כח ג מ"י פ"ג מהל' ת"ת הלכה יב
טו"ס ע"ד מ"י רמ"י ע"פ ע"ג

מה ניסוכו כקדושה כו'. לא יליף מהכא אלא ששירפמו כקדושה ולא כחול מוך לעורה אבל הולאתו משם פשיטא ליה כדי שלא יתמלא ולא לרין קרא: מאי משפט. מהכא שריפה: אפ"ה קדש קדש. ואיכא למימר נמי דלמדת הולאתו ושירפמו מהכא יליף: כסחלה מועלין כסס. משהקדשו עד שנתקטפו יט כסס מעילה קדשי גבוה נינהו: ירדו לשיפין אין מועלין בהן. שאין כסס שום זרז גבוה: כחלן. אלטריך למימני אין מועלין כר' אלעזר בר' זרזוק דלון יורדין לתהום ואפשר לירד ילהביאם: דאיקלט. אם מלה לני כמוך השימין וקובל: א"ד לימא. הא דקמיי ירדו לשימין אין מועלין רבנן היא וליקלט אין מועלין דאין בהן מעשה לזרז גבוה דלוי ר' אלעזר אכתי כקדושתיהו קיימי דקמיי שריפין אומי כקדושה אלמא קדושתן עליהם ומצבו שריפה: שנעשים מלואו. וניסוכו הוא עיקר מלואו: פוקקין אם פשיטין. אם נקב שגלש המזבח שהפסיס יורדין לו לשימין שיראה היין עליו כגרון מלא ושכע: שכר. לשון שכרות ושמהה וסיכיה: מגרוייה שכע. ע"י שעותה כליגמות גסות וגרון מלא הוא משניע ולא על ידי שמה מרובה שמכניס הרבה יין כמעיו ע"י לגימות דקות ואין כחולין שנובע שלהם כל כמילוי כסס: לגמט נמועי. כליגמות גסות: נמטע ליה נמועי. דרך שניעה משום חיובו מזה: כנעלס. בעליית רגליס: נדיב. שנדכו לכו להכיר את זורא: סחילה לגריס. ננדכת לכו להגמיר: מאי דכתיב סמוקי ירידך וגו' למה נמשלו וכו'. רב עין דרש לקרא כמו חלאים כלומת שהיו מאכניס טובות כמו מו (והבן) וחלי כחם (משלי כה) מעשה ידי אמן והולמות מעשה אלהים (שמות לב): סמוקי ירידך. הנפתריס כירך שגבד התורה כנעלס ולא להיות יושב ושונה גבוהה של עיר"ו ולא לשנות לתלמידיו שבוק כדלמך כנועד קטן (דף ע"ג): הולאס המס והכנסת שלה. דכתיב זהו לכת טוב ללכת אל בית אצל מלכת אל בית משתה (קהלת ז) אף שם לרין הלנע [א] לקטור כמדדה נאה ולשמות כמדדה נאה ולא להנהיג קלות ראש כעלמו. וי"א אם לרין לכונו להולאת מת עני או להכנסת כלה ענייה יעשה כנעלס ולא לימא קמי מאן דלא ידע דעבדי [כן] וכן מפרש בשאלמות דרב אחרי"ס: דכריס שדרכן לעסוקן כנעלס. כגון דקדק הנימנת לעני כסמך שאין לרין להודיע לשום אדם מה שאין כן כמת וככלה לפי סאחרים מתעסקין בהן ויודעין היצאה משל מי והיינו דלמך רבי אלעזר דכל מילי כעי כניעותא והוא הדין לכרי מורה: נכסר לה' מונח. הכל ככלל זכח מטלת ואשם ועולה ושלמים כולס זכח הם: שנלמך ורעו לכס לנדקס וגו'. קרא הכמוז לרועיה לנדקס ולימא או ילקח בשדפון וכר: אלל לני גמילות חסדים שכה. הגמילה היא הדקדק והטורה הוא החסד כגון מולכה לניסו או טורה שמעלה לו להכריע כגון נתן לו פס אפיה או כנד ללנוס או מעות כעת שהתנואה מויה שלא יוציא מעותיו לניסוד שנותן לכו ודעתו לטובתו של עני: ורעו לכס לנדקס. הדקדק היא הוריעה שזרע כדי לקזור לקבל שכר וקצרו לפי חסד שמקבלו שכר לפי חסד שכה: גמילות חסדים בין כנוסו. כגון מוספי דמת ניסאו קיבור משמת חתן מלה חכירו כדך: וכממונו. מלה לו מעות משאלו כליס ובהמה: שמה כל הכה לקסוק. ולעשות דקדק וחסד קופין ומספיקין וממליין לו אששים מהגונים לכך ת"ל מה יקר לרין לתת לב ולטרוח ולרדף אחריה לפי שאינה מויה ממיד לזכות בה למהגונים: ואמאי גייה כמקודשם. דקא סלקא דעמיה אין הכלי מקדשן קדושת הגוף ליפסל כלינה אצ"כ דעמו שקדשנו הכלי אז אם יש בהן יומר מכשיעור אין ראויין לכלי ואין הכלי מקדשן דאין מקדשין אלא הראוי להם: אין שיעור למיס. שאפילו יומר משלנה לוגין ראויין לנכך דלא פישה כהן מורה שיעורא הלכך ראויין לכלי הם וכלי מיד מקדשם דכתיב (שמות לו) כל הנוגע בהם יקדש ואפילו אינו רואה שיתקדשו עד מחר הכלי מקדשן מיד שלא מדעת: ולי

מסורת הש"ס

א) ו'ל דחקו. (ב) משנה דף י"א. (ג) ו'תל טע: ו'תל טע דף י"א. (ד) מנינה דף ג. (ה) ו'תרי טע. (ו) ומטה דג. (ז) ג'י' טע. (ח) ו'פיי ו'תל טע. (ט) ו'תל טע דף קמי: העמיק סמך. (י) ו'תל טע. (יא) ו'תל טע. (יב) ו'תל טע. (יג) ו'תל טע. (יד) ו'תל טע. (טו) ו'תל טע. (טז) ו'תל טע. (יז) ו'תל טע. (יח) ו'תל טע. (יט) ו'תל טע. (כ) ו'תל טע. (כא) ו'תל טע. (כב) ו'תל טע. (כג) ו'תל טע. (כד) ו'תל טע. (כה) ו'תל טע. (כו) ו'תל טע. (כז) ו'תל טע. (כח) ו'תל טע. (כט) ו'תל טע. (ל) ו'תל טע.

תורה אור השלם

1. ונכסו רביעת הדין לכבש האחר בקדש חסד נסך שבר לוי.
2. ודא יומר מבשר המלאים ומן הלהם עד הבקר ושיפת את הותר באש לא יאכל כי קדש הוא: שבות כל הרב: מה יפ' פעמך כנעלס בת נדיב חוקך ירכיך כמו חוקך מעשה ידי אמן.
3. שיר השימין: ג
4. נדיבי עמיס נאספו עם אלוהי אבריהם כי לאלהים עניג ארין אור תהלים מ'.
5. הגיד לך אדם מה טוב וקה"ו דורש מוקף כי אם עשית משפט ואהבת חסד והנגע לכת עם אלהיך: מיכה ו'.
6. עשה צדקה ומשפט נבקר לוי מונח:
7. ורעו לכס לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכס ניר ועט לחרוץ את ה' עד יבוא ויהי צדק לכם: הושע י"ב.
8. אהב צדקה ומשפט חסד: מלאה הארץ.
9. מה יקר חסדך אלוהים ובני אדם בעל כפוף חסדך: תהלים לו ח.
10. וחסדך י' מעולם ועד עולם על יריא וירקו לבני בניס: תהלים קנ' ו'.
11. פיה פתחה כחבוקה ותורת חסד על לשונך: משה ל"א כ'.

מוסף רש"י

אין לך דבר שנגעש מצותו ומועלין בו. דמין דנעשית מיתיה מי לא קרען ניה קדשי ה' ו'תל טע. שנקרא נדיב. על שם שמנו לכו להכיר כמלא: חגיגה ז' ג' נדיבי עמיס. ה'תריס המתנדבין מבין העמים לקבל עליהן עול מות ו'תל טע. אף דברי תורה בספר. דכתיב כניסיה דקרא משעה ידי אמן. התורה משעה אמתו של הקב"ה: מו"ק טו' כ'.